

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-05-09

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10086>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Εἰδοποιήσας διαγραφῆαι κατά χωρὶς ἀποκοπῆν.

ΣΑΛΠΙΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Αριθμὸς ἐμφωτισμῶν τῆς ἐφημερίδος.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτῆ.
Ἐν Κύπρῳ..... Σελ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... „ 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Τὸ Νοσοκομεῖον ἀναγκασιότατον.

Μεταξὺ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς εἶνε ἀφ' ἐνός μὲν ἀναγκαιοτάτη πρὸς περιθαλψίν, ἀνακούρισιν καὶ συντήρησιν πολλῶν δυστυχῶν ὑπάρξεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ κῆρυξ μεγαλοφωνότατος καὶ μάρτυς ἀψευδῆς τῶν καλῶν καὶ χριστιανικῶν διαθέσεων ὑφ' ὧν ἐμφοροῦνται οἱ κάτοικοι μίας πόλεως, εἶνε, νομίζω, καὶ τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ ὁποῖον δικαίως κατατάσσεται ἐν τῇ χορείᾳ τῶν τῆν πρώτην θέσιν κατεχόντων τοιούτων καταστημάτων. Πόσοι δυστυχεῖς ὑποκύψαντες εἰς τὰς βλαβεράς παρεκροπὰς καὶ ἀλλοιώσεις τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, μὴ ἔχοντες δὲ ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνωσιν, εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ παραμυθίαν καὶ ἀπαλλάξιν τῶν δεινῶν ὑφ' ὧν κατατρύχονται! Πόσοι καὶ πόσοι πτωχοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροὶ εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ ἄγγελον παρηγοροῦν καὶ εὐσπλαγγνον χεῖρα βοηθείας ἣν ὁ Πανάγαθος Θεὸς τοῖς στέλλει μέσον χρώμενος τὴν φιλανθρωπίαν καὶ εὐσπλαγγνίαν δι' ὧν τὰς καρδίας τῶν ὁμοίων τῶν ἀνθρώπων— τῶν δυναμένων τοῦτο ποιῆσαι— κεντᾶ καὶ μαλάσσει! Ὅποιαν ἠθικὴν εὐχαρίστησιν πρέπει νὰ αἰσθάνηται πᾶς πολίτης ἀναλογιζόμενος τὴν χάραν καὶ εὐγνωμο-

σύνην ἣν αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ ἀπληπισμένου τινὸς πτωχοῦ ἀσθενοῦς κατακειμένου καὶ ἀγωνιῶντος ἐν τινι ρυπαρᾷ γωνίᾳ, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἰατρός καὶ ὁ νοσοκομὸς προσέλθωσιν ὡς ἄγγελοι ζωῆς παρὰ τὴν κλίνην του! Ὅποια δὲ δόξα ὁποῖα τιμὴ καὶ ὑπερηφανία εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην τὴν διὰ τοιούτων μέσων δηλοῦσαν, τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μέριμναν, τὸ ποιὸν τῶν αἰσθημάτων, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων της!

Πᾶσα πόλις αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην Νοσοκομείου καὶ ὄλαις δυναμέσι προσπαθεῖ πρὸς καταρτισμὸν τοιούτου ἀναλόγου πρὸς τοὺς πόρους καὶ τὰ μέσα ἅτινα δύναται αὕτη νὰ διαθέσῃ ὡς ἐν Βαρωσίῳ ἐσχάτως ἐγένετο· ἀλλ' ἡ Λεμησσὸς δύναται νὰ καυχηθῆ ἀξιοπορεπῶς ὅτι καὶ ἐντελέστερον ἔσχε, καὶ ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐνεργείας τὸ διετήρει, καὶ τακτικώτερον τοῦτο ἐλείτουργει πάσης ἄλλης πόλεως, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὑλικῆς βοήθειας. Βάσκιανος πλὴν δαίμων, τὴν ἀνάπτυξιν δὴθεν τοῦ ἐμπορίου ὡς μέσον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὄργανον χρησάμενος, οὐ μόνον τοῦτο κατέστρεψεν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦτω παρεπόμενα πτωχοκομείον καὶ ὄρφανοτροφεῖον, διότι λίαν περιορισθέντων τῶν πόρων τοῦ ὑποστηρίζοντος αὐτὰ Δημαρχείου, θεωρεῖ-

ται πλέον δύσκολος ἂν μὴ ἀδυνατός ἡ συντήρησις τούτων.

Ἄλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι οὐδὲν ἀδυνατεῖ ἐκεῖ ἐνθα ἡ καλὴ διάθεσις ὑπάρχει. Προέπει τὸ Δῆμονιον νὰ προσπαθῆσῃ ὄλαις δυναμέσι νὰ διατηρηθῆ τὸ κατάστημα τοῦτο, εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ παρέξῃ τὴν ὑλικὴν συνδρομὴν καὶ τὸ Δημόσιον. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἐπιστολὴν τινα ἐκ Καλαβασοῦ (ἰδὲ κατωτέρω) ἀφ' ἧς κυρίως ὠρμήθημεν εἰς τὸ νὰ γράψωμεν ταῦτα, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, εὐρίσκονται ἀνθρωποὶ αἰσθανόμενοι τὴν ἀξίαν τοῦ Νοσοκομείου τοῦ ὁποίου ἐγνώρισαν τὴν ὠφέλειαν καὶ εἶνε πρόθυμοι εἰς τὸ νὰ συνεισφέρωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Πᾶσα πόλις, πᾶν χωρίον ἔχει τοὺς δυστυχεῖς του, ἔχει τοὺς ἀπόρους του· πόσον λοιπὸν θλιβεται ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου ὅταν βλέπῃ δυστυχῆ τινα— πατέρα πολλάκις ἡμιγύμων τέκνων τρεφομένων διὰ μόνῃς τῆς ἐργασίας τοῦτου— παθόντα ὑπὸ τινος νόσου, (δύο δὲ ἢ τρεῖς ἐπισκέψεις ἰατροῦ συνδυάζομεναι μετὰ τῆς καταλλήλου διαίτης ἤρουν ν' ἀπαλλάξωσι τοῦτον τῆς νόσου διὰ νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ ἔργον του καιφροντίση τῶν ἄρτων τῶν τέκνων του,) κατακειμένον ἐρημῶν πάσης ἀναγκαίας περιποιήσεως μὴ εὐρίσκοντα οὐδὲ ἐν φιλιτζάνιον ζωμοῦ πρὸς συγκράτησιν τῶν σωματικῶν

του δυνάμεων, καὶ οὕτω ἀπολλύμενον ἐν τῷ μέσῳ κλαυθμῶν καὶ ἔδωρ- μῶν τῶν τέκνων τοῦ φωνούντων, «πατέρα πεινῶμεν». Ἄς φαντασθῶμεν ἓνα τοιαῦτον ἐκ τῶν πολλῶν, καὶ τότε μόνον δὲν θὰ ὁμολο- ῖωμεν ὅτι «Δήμιος τῶν τοιού- των εἶνε ἡ ἀνάληγτος κοινωνία» ὅταν ἡ καρδία μας ἔχη κλειστάς τὰς θύρας εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ εὐσπλαγγίαν.

Κύριε Συντάκτα.

Φανέρωσέ μας παρακαλοῦμεν ἂν ἀληθεύῃ ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Λεμησοῦ ἐξηλώθη, διότι ὁ χωρι- α νός μας κ. Βασίλειος Κωνσταντι- δης μᾶς ἐσυμβούλευσε νὰ δώσωμεν συνδρομὴν διὰ τὸ Νοσοκομεῖον ἢ ἠρχίσασμεν ἢ ἐγραφόμεθα, ἀλλ' ἔ- πειτα ἐμάθαμεν ὅτι θὰ ξηλωθῇ ἢ ἐπαιτήσαμεν ἢ δὲν εἶνε κρίμα νὰ ξηλωθῇ, κ. Συντάκτα, ποῦ πολ- λοὶ πτωχοὶ ἢ ποῦ τὰ χωριά μας εἰς κάθε περίστασιν τοὺς ἐπήγαιναν ἐκεῖ μέσα ἢ ἐθεραπεύοντο; φανέρω- σέ μας παρακαλοῦμεν ἂν ἦνε ἀλή- θεια, εἰδεμένη νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν συμβουλὴν τοῦ χωριανοῦ μας κ. Β. Κωνσταντινίδου νὰ δώσωμεν τὴν συνδρομὴν μας ἢ μεις ὅτι δυ- νάμεθα.

Καλαθασός, 28 Ἀπριλ. 84.

Εἰς ἐγχώριος.

Συμστώμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξῆς, διηγηθέν- των ἡμῖν ὑπὸ κατὰ πάντα ἀξιοπί- στου ἀτόμου.

Κάποιος Παυλᾶς ἀπὸ Βάσαν ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωρίον Πισσοῦρι τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου δειλ- νόν, μετὰ δὲ τοῦ χωρίου Πλατα- νίσκας ἢ Ἀνωγύρου, τὸν εὔρον δὲ τὸ Μέγα Σάββατον κάτοικοί- τινες τῆς Πλατανίσκας ἔχοντα χω- ρισμένην τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ σώ- ματος, ἢ ἀ ν υ π ὀ δ ῆ τ ο υ, ἢ εἶδο- ποίησαν ἀμέσως τὸν Μουδῖρον τῆς Αὐδῆμον. Ὁ Μουδῖρος ἔφθασεν ἐ- κεί τὴν ἐπιούσαν, διέταξε ἢ τὸν ἔ- θασαν ἀμέσως ἐκεῖ εἰς τὸ ἴδιον μέ- ρος, μετέβη εἰς Ἀνώγυραν, ἐβεβαί- ωσεν ὅτι ἦτο ὁ ἴδιος Παυλᾶς, ἀ- φοῦ δ' ἠρωτήθη διατί δὲν εἰδοποίη- σεν ἐκείνους νὰ τὸν θάψουν, ἀπῆν- τησεν ὅτι δὲν ἐθεώρησε καλὸν εἰς- τοιαύτην ἡμέραν [Κυριακὴν τῆς

Ἀνασάσεως) νὰ ταραξῇ τὴν ἡσὺ χ'αντων. Μετὰ 8 ἡμέρας τῶν συμ- βάντων τούτων ἐζήτησεν ὁ Μουδί- ρος τοὺς μουκτάρους ἢ ἀζάδες τῶν χωρίων Πλατανίσκας, Ἀγίου- Θωμᾶ ἢ Ἀνωγύρου ὅτι τοὺς θέλει ὑπῆγαν δὲ μόνον οἱ τοῦ χωρίου Πλατανίσκας ἢ ἐζήτησε ἢ ἔλαβεν ἀπ' αὐτοὺς μασπαττᾶν ὅτι ὁ Παυ- λᾶς ἦτο ἀ π ο θ α μ μ ἔ ν ο ς ἢ τὸν ἔθασεν, ἐξ ἐκείνων δὲ τῶν ὀπι- ῶν τὰ ὀνόματα ὑπεγράφησαν εἰς τὸν μασπαττᾶν παραπονοῦνται πολλοὶ σήμερον ὅτι δὲν ἔχουν εἶδη- σιν οὔτε ὅτι ὁ μασπαττᾶς ἔγεινε. Τὴν ἐπιούσαν ὁ Μουδῖρος ὑπῆγεν εἰς Ἀνώγυραν ἢ ἐβίασε νὰ δώσω- σι ἢ ἐκεῖνοι τοιαύτην ὑπογραφὴν ἀλλ' ἠρνήθησαν διότι δὲν εἶδον ἐ- κείνοι κυθόλου τὸ σῶμα τοῦ φο- νευθέντος. Τὸ ζῶον τοῦ φοιευθε- ντος εὔρεθη εἰς Πλατανίσκιν, τὰ δὲ πράγματα ἄπερ ἔφερε ἢ τὰ ὑπο- δήματά του ἐχάθησαν· τὸ δὲ ζῶον ἐφρόντισεν ὁ κ. Μουδῖρος νὰ τὸ- σείλῃ ἐκ Πλατανίσκας εἰς Ἀνώ- γυραν. Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ καλῶς τὸ τοιοῦτον, διότι μᾶς φαί- νεται ὅτι ὁ Παυλᾶς δὲν ἀ π ἔ θ α ν ε ν ἀ λ λ ἂ ἐ φ ο ν ε ὕ θ η.

Ἐν ἄλλο νόστιμον συνέβη ἐκεῖ. Εἰς μαῦρος ἀπὸ Ἐπισκοπῆν ὑπῆ- γε νὰ κόψῃ ξύλα πλησίον τοῦ χω- ρίου Παραμαλιῶ. ἐκεῖ κόπτων ξύ- λα ὁ μαῦρος ἔχασε τὸ ζῶον τοῦ τὸ ὀποῖον εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἢ τὸ εὔρεν ὁ τ ο υ ρ κ ὀ π ο υ λ ο ς τοῦ Παραμαλιῶ ἢ τὸ ἐπῆρε ἢ τὴν Αἰ- δήμον ἢ τὸ παρεδωσεν εἰς τὸν Μου- δῖρον διότι ἠγνόει τὸν κύριόν του. Ὁ μαῦρος ἐνόμισεν ὅτι τὸ ζῶον τοῦ ἐπέσρεψεν εἰς Ἐπισκοπῆν, ἐ- τράφη δὲν τὸ εὔρεν, ἔλαβεν ἕτερον ζῶον ἢ ὑπῆγεν εἰς Παραμάλι νὰ τὸ εὔρῃ· ἐκεῖ τὸν βεβαίουν ὅτι εὔρε- τὸ ζῶον τοῦ ὀ τουρκόπουλος εἰς τὰ σπαρτὰ ἢ τὸ παρέδωσεν εἰς τὸν Μουδῖρον εἰς τὴν Αὐδῆμον. Τρέχει ὁ μαῦρος εἰς τὴν Αὐδῆμον, ἀλλ' ὁ Μουδῖρος φαίνεται διὰ νὰ εὔρῃ τὸν κύριον τοῦ ζῶου, τὸ καβαλλί- κευσε ἢ περιώδεεν· ἦτο δὲ εἰς Ἀ- νώγυραν· τρέχει ὁ μαῦρος εἰς Ἀ- νώγυραν, ὁ Μουδῖρος ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγου εἰς Πισσοῦρι· τρέχει ὁ μαῦρος εἰς Πισσοῦρι ἢ ἐνῶ ἔχα- σεν ἔν, ἐζήτην δύο τῶρα νὰ εὔρῃ ὁ δυσυχῆς μαῦρος· ἐκεῖ τέλος πάν- των εὔρε ἢ τοὺς δύο.

Κύριε Σαλπικτά.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληρο- φορήσω ὑμᾶς ὅτι τὸ τηλεγραφικὸν τῆς εταιρίας σας σύρμα ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἐν ἀπάσῃ τῇ ἐπαρχίᾳ Κοιλανίου· τὰ δὲ τηλεγραφήματα ἐστάλησαν μοι ἄτινα καὶ διαβιβά- ζω ὑμῖν ὅπως σαλπίσσητε διὰ τῆς φοβερᾶς ὑμῶν τρομπέττας.

Ἐκ Μαλλιᾶς.

Εἰσπράκτωρ φόρων διαμερίσμα- τος Κοιλανίου Δ. Κούπτης ἀφίκετο ἐνταῦθα σὺν Μουδῖρῃ κομιζῶν δια- ταγὰς κατασχέσεως· εἰσπράκτωρ ἦτησε βία εἰσελθεῖν Μουσουλ- μανικῆ οἰκίᾳ· οἰκοδεσπότης ἐδίωξε κραυγάζων· «Κιαοὺρ ἐβὶ τεῖλ ποῦ- τσὶκ τισαρη κιαοὺρ τὰ ἀγιακλα- ρινὶ κκεσέρη.» εἰσπράκτωρ ἀπῆλ- θε· διεμαρτυρήθη Διοικητὴν ἐπαρχί- ας· οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἰκανοποι- ῆσται.

Ἐκ Ποταμιοῦς· τὰ, τὰκ.

Δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες πορευ- ὄμενοι εἰς εἰς Μαλλιᾶν ἕτερος Λόφρον συνητήθησαν πανήγυριν Ἀγ. Ἰά- σωνος· μεθυσθέντες ἤρισαν, ὑβρίσθη- σαν καὶ συμπλακέντες εἰς τοῦ ἐτέ- ρου τὸ κρανίον ἐθράυσαν.

Ἐκ....

Ὁ τὸν μέσον ἀρίστον τῆς ἀορί- στου ἀντωνυμίας διδάσκων ἀσκα- λος ἐπαύθη πομπῆς μανδήλια· ἀν- τικαταστάτης περιμένεται ἰκανός.

Ἐξ Ἄρτους.

Ἀκρις διαμαρτύρεται ἐναντίον Μαυροκορδάτῃ, ἐπιδίδουσα μακρο- σκελῆ ἀναφοράν εἰς τὴν ἀστυνομί- αν σας, ἔλεος ἐπικαλουμένη ἢ ἰ- σχὺν νὰ φάγῃ ἀκρις Μαυροκορδά- τῃν πρὶν τὴν πουργεττάρη μὲ τοὺς ἀξίους κυνηγούς ται.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ τηλ. σύρματος
Τ Ρ Ι Κ Ι Τ Ρ Ο Κ Ο Σ.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Ἐχρητήρησε καὶ ἡ Ἀστυνομία σας μί- αν ἐπίσημον, τὴν ἐξῆς, Ἀγγλικὴν πανουρ- γίαν;

Ἀνωθεν ἀπηγόρευται τῷ Ν. Συμβου- λῶν τὸ προσδέτειν νέους φόρους ὡς καὶ τὸ ἀφαιρῶν παλαιούς· εἶναι τοῦτο γνω- στὸν εἰς ὅλους· τί συμβαίνει ὅμως; ἐφ' ὅσον τὸ Ν. Συμ. εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, φυλάτ- τεται αὐστηρῶς ἢ ἀπαγόρευσις αὐτῆ· ἄ- μα ὅμως ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμοστής κη- ρύξῃ τὴν λήξιν γῶν βαουλευτικῶν συνεδρι- ᾶσεων, κενυρίζεται ἢ μηχανῆ, σφυρηλα-

τουνται νέοι φόροι και καρφώνονται όπου και όπως απαιτεί το συμφέρον της Κυβερνήσεως και η καταστροφή του λαού τόσο στερεώς, ώστε μένουσι δια παντός, καρφωμένοι μ' όλες τας γουρας φωνάς τας οποίας θάλλουσι ποιούντες οι έφ'ων έκαρφώθησαν διότι εν εν τή προσεχί Βουλευτικῇ Συνόδω θελήσῃ αιρετόν τι μέλος να προτείνῃ τήν ξεκαρφώσιν, εγείρεται αίσως ζήτημα τάξεως, υπενθυμίζεται η ρηδείσα απαγορεύσεως και οι κανονισμοί του Συμβουλίου, και ούτω μένουσι οι φόροι καλώς καρφωμένοι. Ούτω π. χ. αμα τῇ λήξει τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου, τίκι, τάκα, μάι μάι έχαλκεύθη, (εν τῷ γραφεῖ τῆς δασονομίας ίσως) έσφρηλατήθη και έκαρφώθη φύρος (νομίμως εἴβαια και άνευ παραβάσεως νόμου τινός, διότι τὰ πάντα έγιναν εκτός του Βουλευτηρίου) επί τῆς Ξυλείας, ην προμηθεύεται τις και εἰς ιδικῶν του αφιλονεικῆτων, δυνάμει τίτλων, ημέρων τε και αγρίων δένδρων, ών ο κτηματικὸς φύρος είναι ού μόνον μέγας, αλλά και σιδηροκέφαλος, ο έστιν αμείωτος, εάν τε υπάρχωσι τὰ δένδρα ίαν γ' εκλίπωσιν εν τῇ δευτέρῃ συνόδω ηθελήσῃ τὰ αιρετὰ μέλη να εισυγάγωσι το ζήτημα τουτο εν τῇ Βουλῇ, αλλ' η Κυβέρνησις απέρριψε τήν πρότασιν των και ούτως ο φόρος ούτος εσχάτως επωρηθείς και προστεθείς, καταγράφη εις τοι κατάλογον των παλαιών αἰ, ούδεις δικαιούται να προτείνῃ αφαιρέσιν παλαιών φόρων, το είπαμεν άρα; Δηλώσετε, παρακαλούμεν ταυτα δια τῆς "Σάλπιγγός" σας, ώστε να μάθωσι και οι άλλαι Κυβερνήσεις πως γυμνώνονται νομικῶς και εὐσχήμως!! οι υπήκοοι και οσοτις θέλει ας παρακαλῇ να τειθῇ υπό τῆν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν ν' αλλάξῃ τὰ παπούτζια του και να φορήσῃ; καλλίτερα, η χειρότερα; ας συμπεράνῃ πλέον.

4 Μαΐου 84

Εἰς Ξισκούφοτος.

Λάρνακι 17 Μαΐου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

Φαίνεται, ότι ο κόσμος εδῶ τά χει χαμῖνα, διότι ελησμόνησε και τήν κοιήν παροιμίαν, ότι πρέπει ο άνθρωπος ν' απλώνῃ τὰ πόδια του ως που φθάνει το πάλωμά του, και του κατέβῃ εις τον νουν να προτείνῃ λέγει εις το Δημαρχεῖον, να διορισῇ ένα Ιατρόν, να παρατηρῇ καδ' εκάστην τὰ κρέατα δια τὰ οποια πληρώνει φόρους, τὰ λαχανικά τὰ οποια πολλάκις πωλουνται εκταήμερα, τας διαφόρους οπώρας να πωλῶνται ώριμασμένιε, η τας Μαγδαληνάς οπότε γίνῃ αιάγκη, να ο επίλεκτος στρατός μη κατατήσῃ ὄλωσ απομαχος, από τὰ κατηγορημένα δῶρα τὰ οποια εφίλοξηνσεν εις το ημισφαίριόν μας ο υλογημένος Χριστόφορος Κολόμβος. εγω λέγω ότι είναι πολυ απαιτητικὸι δι' αὐτὰ ὅπου ζητοῦ.

Επειτα θέλων ακόμη να διορισθῇ ενας αγορονομος (τζιορτζιάσσης) να παρατηρῇ τὰ ζῆγια και τὰ ζυγιζόμενα αν ηναι σωστά, δηλαδή με οκκά 400 δράμα εσα είναι τὰ μυαλά τῆς κεφαλῆς τους. Εγω πάλιν λέγω ότι αὐτὸ είναι πολυ πολυ πολυ. Επειτα θέλων ακόμη να περιορισθῇ εκεινη η εκστρατεία ητις γίνεται κατὰ Σάββατον, εκ μέρους τῶν πτωχῶν κατὰ των σπητιῶν και μαγαζίων, και να εἰ-

ευρεθῇ ενας τρόπος, να δίδεται κάτι παρὰ του Δημαρχεῖου, εις μόνους του: ενδεεις πολίτας. εγω πάλιν λέγω ότι αὐτοί οι Κύριοι είναι ανυπόφοροι. Το νόστιμον είναι ότι θέλουν ακόμη να μη προσβάλλωνται τὰ υἱάτια των από τον κοινορτόν όταν κάμνωσι τον περιπάτον των και τήν ανάγκην ταύτην, να θεραπεύσῃ το Δημαρχεῖον ραντίζον τας κεντρικώτερας οδοὺς τῆς πόλεως. Εγω πλέον ίβαι για να σκάσω. Σιωπῇ σιωπῇ, διότι ως ενόησα, σεις δὲν γνωρίζετι ότι το Δημαρχεῖον είναι προικισμένοι, με τρεις δυσλλάβους προθέσεις μόνον τήν ΑΝΑΠΑΡΑΔΙΑ. η ότι δὲν είναι εις κατάστασιν εἰκα τῆς αναθεματισμένης αναπαρადίας να κάμῃ τίποτε. Αφοῦ ὅμως πρόκειται για το καλόν του πεφιλημένου δήμου των, θάειροεθι το κολάι και θα θεραπευθῶσιν ὄλα με τον καιρόν. Περιμένετε δὲ και λιγάκι. Μην εἶσθαι τόσο στενόχωροι.— Κύριοι διευθονται των άμαζῶν. Δὲν εὐθύνεσθε δια τὰ καδ' ὄδον εκτακτα εἰ; αλλά ποιο, τζεκ κέρει τώρα εγω η σεις; Κατῶρθωσα να μάθω τήν σημειοήν καταδίκησας (πράγματι κατεδικάσθησαν εις πρόστιμον δια κάτι εκτακτα.) Αλλά σας παρακαλῶ, επειδή μεταξὺ ημῶν και υμῶν χάσμα μέγα εἰστί να υπάγητε να τακτοποιηθῆτε μέσον του Δημαρχεῖου. α. να ορισθῇ η τάξις εκάστης άμάξης υπό του Δημαρχιακού αρχιτέκτονος δι' εν διάστημα χρόνου, β. να παρατηρηθῶσι και τὰ ζῶα σας η ὅσα δὲν κάμνουν τρέλλας να σφραγισθῶσι και να εργάζωνται, και τότε θα πληρονητε εν δικαίωμα και σεις εις το Δημαρχεῖον δι' ὄλα αὐτὰ ως διπλωματοῦχος, και ημεῖς θα ημεδα ησοχοι ταξειδεύοντες με σφραγισμένα ζῶα και με πρωτιστης τάξεως άμάξας.

Ζιγκ Ζάγκ.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α.

Κρασία άπισσα γρ. 168—180
το γομάρι. κρασία με πίσσα γρσ.
150—165 το γομάρι.

Ρακή σοῦμα βαθμ. 19 γρ. 2
5)40—2 1)4 η οκά.

Όξος γρ. 65—96 το γομάρι.
Σταφίδες βρασμέναι γρ 1 15)40
—1 1)2 η οκά.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Όσας επιστολάς μας στέλλουν χωρίς υπογραφήν, να τὸ ξευρουν ότι δὲν τας αναγινώσκομεν. αμ' ανοξῶμεν τήν άγνωστον επιστολήν εξετάζομεν πρώτον τήν υπογραφήν, και αν δὲν υπάρχη τοιαύτη τήν διπλώνομεν πάλιν τήν βάλλομεν ες τον πλέκον της, αφαιροῦμεν απ' αὐτήν τὰ γραμματόσημον δια τον κόπον που τήν ανείξαμεν, και πᾶ ες το φούντης η επιστολή, εκει που τῆς πρέπει.

Σας διδομεν τήν καλήν εἰδησιν ότι και οι τέσσαρες Αρχιερεῖς μας εἰνε τώρα εις Λευκωσίαν τῇ προσκλήσει τῆς Α. Μακαριότητος και συσκέπτονται να εύρωσι τας βᾶσεις τῆς ρυθμίσεως του Ἐκκλ. ζήτηματος, μετα ταυτα δε να διειύσωσι τας σκέψεις των και προσκαλέσωσι τον λαόν να ορίσῃ αντιπροσώπους του να ρυθμισθῇ το ζήτημα. Εἰνε καλόν, εἰνε αναγκαῖον, εἰνε θεῖον πράγμα να δοθῇ τέλος πάντων εν καλόν τέλος εις το ζήτημα τουτο, διότι η άρνησις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εις το να βοηθήσῃ τήν εισπραξιν των θρονικῶν δικαιωμάτων, κινδυνεύει να βλάψῃ σπουδαίως τὰ συμφέροντα ταυτα, ενῶ αφοῦ δοθῇ μία λύσις και αναλάβῃ τήν φροντίδα και το εθνος, τότε δὲν μπορεῖ παρα να βοηθῇ και η Κυβέρνησις εις τήν εισπραξιν των.

Χθὲς ελάβομεν τηλεγράφημα ἀπο τον εἰς Καρτὸνμ ανταποκριτήν μας, ότι ο Μαγδῆς ηχηλωτίσε τον Γάρδωνα η τρεῖς αξιωματικούς η απαιτεῖ 350 χιλ. λίρας η τήν απελευθέρωσιν του Ἀραβῆ να τοῦς ἀφήσῃ κύταξε αιθάδειαν!! καλόν καλόν σιὸρ Μαγδῆ περιμενε μέχρι του Ὀκτωβρίου η να δῆς τί θα σου κάμωμεν.

Μετὰ μεγάλης ευχαριστήσεως βλέπομεν από τινος καιροῦ τον ζήλον των χωριῶν δια σχολεία και διδασκάλους. εις το χωριόν Ἀστρομερίτην υπό τήν φροντίδα και επιτροπείαν του κ. Εὐθ. Χ. Πέτρου συνεστάθη σχολεῖον εν ᾧ διδάσκει ο κ. Ν. Συμεωνίδης και λειτουργεῖ από τινος εξαίρετα. εις δε το μεγάλο χωριόν Ἀσια τῆς Μεσαορίας υπό τήν προστασίαν του κ. Φραντζεσκή Οἰκονομίδου συνεστάθη σχολεῖον εν ᾧ διδάσκει ο κ. Μ. Παυλίδης, και Ἀναγνωστήριον προσέτε. Χαίρομεν αληθῶς πολυ εις τουτο βλέποντες ότι ηρχισαν οι χωρικοὶ να εννοῶσιν ότι ο άνθρωπος ανευ γραμμάτων κατὰ μόνην τήν μορφήν διαφέρει ἀπὸ τὰ θηρία.

Προχθὲς μέσα ες τας ημέρας του Πάσχα μέσα ες ένα χωριόν του Καρπασιοῦ... εφώναξεν ενας τελ-

λάλης ὅτι «ἐχάθη μία γυναῖκα καὶ μία γαδάρα, καὶ δίδονται εἰς ἐκεῖνον ποῦ θὰ εὔρη τὴν γαδάραν 20 γρόσια ἑραβεῖον, καὶ εἰς ἐκεῖνον ποῦ θὰ εὔρη τὴν γυναῖκα δύο σελήνια (ὄηλ. 18 γρόσια)!! τί τρέχει ἀνά γε καὶ διὰ τὴν γαδάραν δίδουν τ μιστότερα; τοῦτο δύναται νὰ μᾶς τὸ πῆ ὁ κ. κ. Χ ρ. Κ ι ρ μ ῖ τ ζ ι ς ε ἰ σ π ρ ᾶ κ τ ω ρ τ ῆ ς Κ υ β ε ρ ν ῆ σ ε ω ς ἔ ν Κ α ρ π α σ ῖ ω.

Ξεύρετε ὅτι αὐτὴ ἡ τρέλλα εἶνε κακὸν πρᾶγμα; ἐκεῖνος ποῦ τὴν ἔχει θὰ προσπαθῆσῃ νὰ τὸ πῆ μὲ ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, διότι ἡ τρέλλα εἶνε π ρ ο ν ὀ μ ῖ ο ν ἄ ν ε ξ ᾶ ρ τ η σ ῖ α ς εἰς ἐκεῖνον ποῦ τὴν ἔχει. Ὅσον προσπαθεῖ καὶ εἰς τὴν ὀμιλίαν του νὰ φαίνηται σοβαρὸς, καὶ εἰς τὴν περπατησιάν του νὰ ἦνε βαρῦς, πάλιν αὐταὶ ἔλαι αἱ προσπαθειαὶ του τὴν τρέλλαν συλλαβεῖν, καὶ μάλιστα ὅταν αὐτὴ ἔγῃ καὶ κανένα βαθμὸν. Νὰ σᾶς πῶ μοῦ ἀρέσκει κ' ἐμὲ τέτοια ζωὴ, διότι τοὺς ἄλλους ἄλους θὰ τοὺς ἀποδεικνύω ὅτι εἶνε περιορισμένοι, ἐνῶ ἐγὼ μόνος θὰ ἦμαι ἄ ν ε ξ ᾶ ρ τ η τ ο ς.

Αἱ Κύριοι μέσα ἔς αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον! διατί τῶσος θόρυβος καὶ τόσαι φωναί; σεῖς ἀπὸ τὰς φωνὰς κατηντήσατε ἐκεῖνους ποῦ τρώγουν νὰ μὴ ξεύρουν τί τρώγουν· τί τρέχει; ἢ μᾶλλον τί τρέχετε;... ἂ! ἐκατάλαθα· καὶ πάρτε ὀλίγην ὑπομονὴν ἀδελφε καὶ τὴν βλέπετε ἔς τὸ κατάστημα· ἢ θὰ ἐρωτήσητε νὰ δώσητε τὸν ναυλον;

Προχθὲς χωρικὸς τις ἔβλεπε μίαν λέμβον ἢ ὅποια ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ φορτίου ἔξειχε πάνω τοῦ νεροῦ μίαν σπιθαμὴν καὶ ἔλεγε πρὸς ἕνα ἄλλον· «κύταξαι ἀδελφέ· ἂν εἶχεν ἢ θάλασσα μίαν σπιθαμὴν νερόν ἀ- ἔμνη, πολλὰ καράβια θὰ ἐβυθίζοντο». Ἐνας ἄλλος εὐάρευνε πάνω ἔς τὴν ἀποβάθραν, καὶ περιεπλέχθη φαίνεται τὸ ἄγκυστρον εἰς τὴν θάλασσαν πάνω ἔς καμίαν πέτραν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ τραβῆσῃ καὶ ἐφώνησεν εἰς ἕνα ἄλλον· «βούρα εἰς γρήγορα τὰνα μου καὶ τὸ ψάρι ταβρᾶ νὰ μοῦ πάρῃ τὴν λυμπετήραν».

Κυρὰ Κυβέρνησις.

Τί χάλι εἶνε αὐτὸ καὶ δὲν διορίζῃς ἕνα ἐμβολιαστὴν νὰ ἐμβολιάζῃ τὰ παιδιὰ, παρὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ δίδωμεν τώρα 2 σελήνια κάθε παιδὶ νὰ μᾶς τὰ ἐμβολιάζουν; "Ελεῖφε πλέον καὶ τούτο τὸ καλόν; Ὁλίγα ὀλίγα μᾶς τὰ κόπτετε; "Α! μὰ τέλος πάντων εἶνε ἀκατανόηται οἱ τρόποι σας.

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Σ.

Μαστρεγιάννης— "Ε σιὲρ ἐπὶ μὲ τὸν καπέλλον! δὲν μοῦ λέγεις γιὰτί σφυρᾶ ἔτσι τὸ βαπόρι;

Δικηγόρος— Κατὰ τὸ 333 καὶ ἡμισυ ἄρθρον τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐπιτορίας, πρέπει πρὸ 10 λεπτῶν τῆς ἀναχωρήσεώς του πᾶν ἀτμοπλοῖον νὰ σφύριξῃ διὰ νὰ εἰδοποιῇ τοὺς ἐπιβάτας ὅτι θ' ἀναχωρήσῃ.

Μάστρ.— (Πάνω κάτω ἐκατάλαβα τὰ μισὰ.) Εὐχαριστῶ Κύριε.

Δικηγ.— Στάσου! Νὰ μοὶ δώσης 10 σελήνια δικηγορικὴν συμβουλήν.

Μάστρ.— "Α παναγία μου! ἐπισηστήκαμεν ἄν τὸ πουλλὶ ἔς τὸ βεργίν· ἄφησέ με κύριε καὶ τώρα ποῦ θὰ στραφῶ λογαριαζόμεθα· φτοῦ ἔς τὰ πόδια μου...

"Ἄλλος Δικηγόρος— "Ε σίλε ποῦ πᾶς ἐκεῖ κάτω.

Μάστρ.— (Τί διάολον πάλιν θέλει αὐτός; ἄν νὰ τοῦ χρεωστῶ τίποτε) Τί θέλεις κύριε;

Δικηγ.— Καλ' ἡμέρα.

Μάστρ.— Αὐτὰ ποῦ μοῦ λέγεις εἶνε δικηγορικὴ συμβουλή;

Δικηγ.— "Οχι ἀδελφέ! σὲ χαιρετῶ.

Μάστρ.— Αἰ· σὲ χαιρετῶ κ' ἐγώ.

Δικηγ.— Ἔχεις καμμίαν ὑπόθεσιν ἔς τὸ δικαστήριον;

Μάστρ.— "Οχι ὄχι!... ὄχι ὄχι!... οὔτε δικηγορικαῖς συμβουλαῖς δὲν θέλω.

Δικηγ.— Στάσου ἀδελφέ· τί ἐπαθε;

Μάστρ.— Στέκομε ἀλλὰ ὄχι δικηγορικαῖς συμβουλαῖς νὰ χαρῆς τὰ νιάτα σου.

Δικηγ.— "Αν ἔχῃς καμμίαν ὑπόθεσιν βάλε με δικηγόρον σου διότι εἶμαι πὸ τοὺς φίλους.

Μάστρ.— ("Ὁ Θεὸς νὰ φυλάγῃ τὸν κόσμον του) Εὐχαριστῶ σου ἀφεντικὸ· ἄφησε νὰ πάω ἔς τὸ χωριὸν μου κ' ἔχω σκοπὸν νὰ μαλλώσω

μὲ ἕναν, καὶ ἀφοῦ εἶσαι ἔτσι ἄνθρωπος ἐρχομαι κοντὰ σου. Γιὰ παραδὲς πὲ καὶ φύε. "Αν ἀφήτῃ ὁ Ἄντωνῆς μου ὅταν ἔλθῃ ποῦ τὸ Βεροῦτι τρῶς καὶ σύ.

Δικηγ.— Κατευόδιον Μαστρεγιάννη· πάντα ἀθθυμοῦ.

Μάστρ.— ("Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ δῶσῃ κ' ἐσένα νοῦν· φθινὰ τὴν ἐγλυτώσαμεν πὸ τοῦτον· ἄμετε ἔς τὸν διάολον καὶ δὲν πιάνεται ὁ Μαστρεγιάννης. Δικηγόρος λαλεῖ· βρὲ δικηγόρος εἶν' ἡ ἀλήθεια σήμερον. Μάλιστα τῶρα ποῦ κοσκινίζουν τόσο καλὰ ταῖς ψευτηαῖς οἱ Ἑγγλέζοι, πολλὰ ὀλίγαις μένουν πὸ πάνω. Δὲν ἐν σὰν πρῶτα ποῦ φεγγες καμμίαν λίραν καὶ ἀμέσως ἡ ψευτιὰ ἔλαμπεν σὰν κωλολάμπης κ' ἐγείνετον ἀλήθεια.— "Ας πάω τέλος πάντων νὰ δῶ τοῦτο τὸ πλῆθος ποῦ ναι μεσ' ἔς τὸ βαπόρι τί πράγματα εἶνε.

(ἀκολουθεῖ.)

Κτῆμα 4 Μαΐου 84.

Ὁ Φ υ σ α ν ἔ μ η ς.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος η'.

ὁ ο ξ ν ὄ ξ.

Λυτῆρες. Α. Πορφυρόπουλος, Π. Χ. Μοδινός, Ν. Π. Λατίου ἢ Χρ. Πολυδώρου. Λευκωσία, Γ. Βωβίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος, Κ. Ο. Χασάπογλους.

ΑΙΝΙΓΜΑ 9'.

Σύνδεσμοι εἰς τὰ σπλάγχνα μου, ὦ φίλε. Σ' ἀπαντήσης εὔσση δ' ἄνθῃ εἰς τὰ διὸ ἄκρα μου θὰ μυρίσης.

Καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα ὑκύλως σχηματίσης· ἂν μοὶ ἀφίλῃς τὸν λαιμόν ἐ μ' ἀγαρμοματίσης. (Ε. Κ. Δ)

Λογογράφος α'.

Ἐρρέτω τε Ρ' ἄνον ὄμμα καλλωπὴ πλουτ' ὡς πόλις.

(Σ. Σ. ὁ λογογράφος λύεται ἑαυτῶν ἐκ τῶν ἰδίων συλλαβῶν τούτων διαφόρων ὁμοως κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν νὰ σχηματισθῇ ἢ πρότασις τὴν ὅποιαν ἐπιθεῖ ὁ γράφας αὐτόν.)

Ε φ ὠ τ ῆ σ ῖ ς β'.

Ποῖον εἶνε τὸ ὄνομα ἐκεῖνο τῶν ὁποῖου ἢ πληθ. ὄνομ. σύγκειται ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ τελευταίου γράμματος;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".